

L'herència de Convergència que a Balaguer ningú no vol

Treballem per Balaguer i Junts allunyen els seus discursos de l'extinta formació tot i tenir unes bases estretament vinculades a aquest passat polític

Públic de Treballem per Balaguer | TpB

A les eleccions municipals de Balaguer s'hi presentaran dues candidatures que es vinculen en major o menor mesura a la desapareguda **Convergència. Junts per Catalunya i Treballem per Balaguer**, la nova plataforma política presentada la setmana passada, tenen arrels en aquell arbre convergent que a la ciutat va aconseguir situar a l'alcaldia dos candidats; **Josep Borràs** va governar quatre anys, del 1991 al 1995, i **Josep Maria Roigé** va estar-ne també quatre, del 2011 al 2015, després de derrotar a les urnes l'establishment socialista.

A Balaguer, Convergència no va assolir mai l'hegemonia que sí van aconseguir altres seccions locals com les de **Tàrraga** o **Mollerussa**, però tenia unes bases sòlides que li garantien uns resultats que ara signarien a clucull aquestes candidatures avandites. Molts militants i electors s'embaïen amb el gran líder que era **Jordi Pujol** i acceptaven les seves tesis de centre dreta que, a nivell local, beneïen les famílies catalanistes acomodades i benestants. La bossa de vots de CiU va ser sempre notòria.

Aquella política local és ara una herència que ningú es vol fer seva públicament, talment com si es tractés de la famosa deixa que **Florenci Pujol** li va deixar al seu fill i que el va fer caure del pedestal de 'pare de la pàtria'. Ara, els propis hereus de Convergència eviten referenciar-se com a tals i fins i tot hi ha qui arrufa el nas quan veu massa propera alguna figura que recorda aquelles èpoques. Va passar la setmana passada quan Roigé va assistir a l'acte de presentació de Treballem per Balaguer. Molts es van reüllar i alguns van arribar a mostrar en privat la seva disconformitat amb la presència de l'exalcalde. Ell és la versió balaguerina més aproximada del protagonista de *La Mauvaise Réputation* de **Georges Brassens**; *Au village, sans prétention. J'ai*

mauvaise réputation. Qu'je m'démène ou qu'je reste coi. Je pass' pour un je-ne-sais-quoi. Roigé no té bona reputació i molts preferirien (incloses algunes persones que l'havien votat) que no participés en aquesta campanya ni com a simple oient. La política, com la vida, pot arribar a ser molt cruel.

El llegat de la gran Convergència no el recull ningú a nivell de relat ni tan sols en qüestions de tasca local, on també els convergents van fer bona feina en diversos casos i durant anys. Junts per Catalunya es presenta com una nova formació de **tall netament independentista** que pretén allunyar-se de les polítiques *peixalcovianes* de CiU encara que la majoria dels seus militants actuals tenien carnet convergent o estaven estretament vinculats al partit (és fàcilment comprovable). Les autoesmenes d'aquests afiliats amb el seu propi passat són un exercici de contricció política ben curiós i força inèdit a la ciutat. Per a més inri, ha aparegut en els darrers dies un discurs en aquesta formació que acusa el seus rivals de Treballem per Balaguer de ser un giny derivat de l'antiga Convergència, com si això fos una deshonra o un gran defecte. Antics convergents acusant antics convergents de ser convergents. La política, com la vida, també pot ser meravellosa.

La formació que lidera **Gemma Trilla** ha de demostrar ara, escrivint el programa local, que està tan lluny de Convergència com diuen. Perquè una cosa és marcar distàncies en conceptes genèrics fabricats als despatxos, i l'altra, fer-ho patent en les propostes de gestió de la quotidianitat del municipi. És en la *realpolitik* que aquesta diferència es manifestarà o no.

D'igual manera li passa a Treballem per Balaguer, que tampoc no branda la bandera del testament convergent tot i comptar amb una base de seguidors que, anys enrere, es vinculaven desacomplexadament al partit. A les grades del teatre on es va presentar la plataforma hi havia diversos exvotants convergents que van aplaudir la novella candidatura, que diuen que apareix sense vincles amb cap formació política. Treballem per Balaguer és una llista que s'ha presentat amb una manifesta voluntat inicial de no mostrar ideologia ni d'ensenyar cap pista, per exemple, sobre posicionaments en relació a la independència de Catalunya o als **grans temes de país**: energia, mobilitat, medi ambient, impostos, urbanisme?

Les propostes locals son l'eix del **projecte**, però per consolidar-lo es necessiten unes mínimes dosis de conceptes d'ideari que permetin una coherència programàtica que orienti el ciutadà. S'han de posar i explicar aquestes bases perquè les pròpies decisions sobre ciutat, per molt deslligades que estiguin de partidismes, tenen evidents components ideològics. No hi ha mesura neutra, i tampoc ningú es creurà que ho siguin atesos els biaixos polítics dels impulsors de la candidatura. Tots els candidats tenen ideologia, i si no la tenen, no no crec que sigui bona idea que estiguin al consistori. I si la tenen però l'amaguen, encara menys.

Si aquesta plataforma ha nascut amb la idea de consolidar-se políticament a la ciutat (una tasca complicada que necessitarà indispensablement de representació al consistori per sobreviure) s'haurà de posicionar, fer força, en algun espai ideològic concret. Ja sigui d'esquerra, de centre o de dreta. Dient només que són ciutadans que s'estimen Balaguer no n'hi ha prou, perquè aquesta estima la tenen i la publiciten sempre tots els candidats que s'han presentat i es presentaran als comicis. En aquest sentit, també caldrà veure si la nova formació s'assembla o no al partit que al seu dia van liderar Borràs, **Gregori Gallego**, **Glòria Pallé** i Roigé.

Els programes electorals ens trauran d'aquest misteri i ens permetran saber si l'herència de CiU es podrà enterrar realment més enllà dels discursos. De moment, i a nou mesos de les eleccions, la paraula "Convergència" és anatema i els seus votants potser s'han quedat ordes de referents.